tium doctori Profectus eſt etiam poſtmodū romā3 mandatus a be/atiſſimo martino tūc romane ſedis antiſtite qui multo tempore eū videre ocupierat Ubi poſt ſacra et multa de eternitate colloquia pre/cioſiſſimis ſanctoꝝ reliqīs a domino papa ſibi collatis. reuerſus ē cū totius patrie gaudio ad pontinij cōfinia vbi in mōte habitatōis ſue in quo nūc requieſcit corpus eius parentū obſequio adducta eſt pu/ella abſqꝫ oculis nata Que ſic edocta fuerat in viſione faciem et loca vbi oculi eſſe debebāt lauit de aq̄ qua ſanctus vir abluerat manus ꝛ mox receptis oculis clare vidit. duce itaqꝫ hyemone preſente cū innu/mēa cleri plebiſqꝫ turba in occurſū beati Iudoco ꝯgregata reliquijs quas attulerat cū veneratiōe repoſitis in noua beati martini eccleſia in qua nunc eius ſacrū reqeſcit corpus tunc de nouo facta lapidea a prefato duce. ipe vir beatus preparauit ſe ad diuina celebranda. caſula indut' ad modū niuis albe Qui cum aſtaret corā altari tertio yd' Iunij et miniſtraret cū deuotione maxima diuina manus ſuper eum apparuit viſibiliter inter ſacroſācta miſſaꝝ ſolennia ſuum ſacerdotē et locū illum ſignauit et confirmauit benedictione perpetua cum ꝓmiſſione tali et voce admirabili celitus ſubſecuta Quia ꝯtempſiſti diuicias terrenas et refutaſti paterni regni culmina ac elegiſti pauper eſſe et latere abiectus in terra iſta deſerta ꝛ invia preparaui tibi coronā int' agmina angeloꝝ. eroqꝫ loci eius in quo reſolueris defenſor ꝛ iugis cuſtos Uniuerſiqꝫ locū hunc viſitaturi in dei noīe et pia cordis intentione ꝓ tui memoria diua in terris gratia nō defraudabunt' et poſtmodū ad gaudia pueniens ſempitna Deqnti igit' tpe ſanct' iudoc' in carne preter carnē viuēdo angelus nō hō videbat' ydib' decēbris obdormiuit in dño angeloꝝ obſeqīs ꝛ xpo preſente viſicat' cui' pñtiā oſtenderūt intolerabilis claritas ſplēdoris et incōpabilis dulcedo diui odoris. Cui' corpus qꝛ virgo fuerat ita integrū pmāſit vſqꝫ ad ſexaginta annos in tumulo ac ſi ſpūs vite foret in eo et a cuſtodib' corporis ſui vngues manuū ac pedū et crines capitis ac barbe q̄ſi viuēt excreſcētes precidebant' ꝛ radebant' om̄i ſabato quouſqꝫ ſucceſſor ducis hyemonis min' reuerent' ſacrariū violent' irrupit cū ſatellitib' ſuis et intrauit vbi repoſitū erat corp' ſanctiſſimū Uiſoqꝫ miraculo ſtatim cecitate pcuſſus. verſus eſt in amentiā Et exclamās. a a a ſancte iudoce ſurdus pmāſit et mut' quouſqꝫ diē clauſit extremū. Cuiuſdā filiū in cunabulis iacētē cū eſſet incendiū vndiqꝫ in domo miraculoſe ꝯſeruauit

De ſancto Ponciano martire

SAnct' poncian' paſſus eſt in ciuitate ſpoletana ſub fabiano qui ab Antonio ipatore direct' illuc erat Fabian' igit' preſētato ſibi ponciono dixit Quis vocaris? Qui reſpondit. Quod a

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

parentibꝰ meis nomē m̄ impoſitum
eſt poncianꝰ vocoꝛ Maiꝰ aūt nomē
xp̄ianꝰ Cūqꝫ fabianꝰ ei ſuadere ni
tereť vt dÿs ſacrificaret ⁊ ille nulla
tenꝰ adq̄ſceret ſed eū potius dure
increparet iuſſit eū veſtibꝰ ſpoliari
et virgis cedi donec ſanguis eiꝰ vt
fluuiꝰ in terrā manarꝫ Deinde pꝛe
ꝑatis carbonibꝰ duo iudicia ꝓpoſu
it ei dicēs Aut thura in carbonibꝰ
iſtis pone aut nudis pedibꝰ ſuper
eos ambula. Qui ſignū crucis ſibi
in frōte faciēs ſuꝑ carbones nudis
pedibꝰ ambnlare cepit dicēs Ecce
ego in noīe xp̄i ambulo ſuꝑ carbo
nes iſtos ignitos. tu mitte ſi potes
in nomie dei tui iouis manū tuā in
aquā calidā et liberet te Tūc iratꝰ
iudex iuſſit eculeuꝫ pꝛeꝑari et vnci
nos ferreos fieri eūqꝫ ibi ſuſpendi.
Quibꝰ fracti. miniſtri deficiētes cla
mabant Ve nobis qꝛ magis toꝛq̄
mur q̄ꝫ iſte deteſtabilis. Manꝰ nr̄e
defecerūt et vncini fracti ſūt Tunc
iudex iuſſit eū in yma carceris clau
di poſt hoc in amphitheatrū duci.
duoſqꝫ diros leones ad eū ↄminu
endū dimitti Sed dū ille oꝛationē
ↄpleſſet leones cū rugitu veniētes
vt viderūt eū ita manſueti facti ſūt
vt inclinātes capita ſua adoꝛarent
eū Quod vidēs oīs populus ex
clamauit Magnꝰ eſt dn̄s xp̄ianoꝛū
dimittať ſanctꝰ dei Tūc fabianꝰ vi
dēs ſeditionē in populo fieri iuſſit
eū iteꝝ in carcerē trudi Ubi ange
lica viſione meruit cōfoꝛtari Poſt
hoc plūbo feruēti ꝑfuſus eſt tādeꝫ
gladio ꝑcutiť et ſic martir xp̄i pōci
anꝰ triūphauit. xix. kl. februarÿ.

De ſancto poncio martire.

Beati pōncÿ pr̄ quondā ſe
natoꝛ vꝛbis rome fuit Mar
cus nomine Mater vero iu
lia Hec cū pꝛegnās ydoloꝝ tēpla
cū viro ſuo poꝛtans munera circui
ret Venit ad templū iouis. q̄d cū
ingrederet̄ ſacerdos velato capite
infulatꝰ ad aras ſtabat Qui arrep
tus a demone apꝓꝛehēdenſqꝫ vela
men ſimul et infulam cepit eā minu
tatim ſcindere voceqꝫ mirabili eiu
lās oīe templū clamoꝛibꝰ replere
Hec mulier ingens illū in vtero ge
ſtat qui magnū hoc templū ſubuer
tet et deos eius ↄminuet Marcus
āt et iulia hoc audiētes exangues
facti fugiūt in ꝓpe poſitam domuꝫ
arripiēs iulia ſaxū aluū ſuū latera
qꝫ tundēs aiebat Utinā illum nō
ↄcepiſſem ꝑ quē magnū templū et
numina eius erūt euertēda Melius
eſt vt ego ip̄a cū hoc deficiā Cūqꝫ
dies pariendi aduenıſſet edidit pu
erū honeſtū ſine vlla macula quem
credebat tātis ſupplicÿs maceratū
exanimem generari. Mater aūt pu
eri interficere pueꝝ nitebatur. Cui
pater eius dixit Sine non interfici
as eum ſed ſi iupiter voluerit vindi
cet ſe de inimico ſuo Nos auteꝫ nō
inÿciamus in eum manus noſtras
Sic qꝫ conſeruatus eſt paruulus
quem ex genere ſuo poncium vo
cauerunt Unde accidit vt in tem
pla ydoloꝛuꝫ nunq̄ꝫ introduceret
Cū autē veniſſet ad puerilem etatē
magnis doctoꝛibus imbutus oīm
ferme philoſophoꝝ ac diuerſarum

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf